1
NİSAN
1969
Yıl : I Sayı : 6
Fiatı : 25 Kuruş
Abone : Yıllık 5 Lira
6 Aylık 3 Liradır.

EZİLENLER

On Beş Günde Bir Çıkar Toplumcu Gazete

Sahibi ve Sorumlu Müdürü
KEMAL BURKAY
Yönetim Yeri :
Kışla Cad. No. 19
TUNCELİ
Dizgi ve Baskı :
Uğur Basımevi - Ordu

Doğulu Mebuslar ikaz edildi

"Yalnız yaptıklarınızın değil, yapmadıklarınızın hesabı da halk tarafından sorulacaktır„

Ağrı'dan Sivas'a kadar, on beş doğu illeri yüksek öğrenim ve kültür derneği, İstanbul'da okuyan binlerce doğulu genç ve aydınlar adına, doğu illeri mebus ve senatörlerine bir uyarı mektubu göndererek kendilerini göreve çağırmışlardır. Sayfalarımızın darlığı yüzünden, bu tarihi değeri olan mektubu tam olarak okuyucularımıza duyurmak mümkün olamıyacaktır. Gençlerin bu mektubunda, Türkiye'nin dünyanın en geri kalmış birkaç ülkesi için de yer aldığı ve doğu bölgemizin de Türkiyenin en geri kalmış bölgesi olduğu belirtilmiştir. Bu Mektupta deniyor ki :

«Gelmiş geçmiş bütün iktidarlar gibi gü nümüz Adalet Partisi iktidarı da, halkın sefaleti ve cehaleti üzerinde saltanatını sürdürebilmek için «Anayasa nizamını koruma» gibi bahanelerle anayasayı tahribe yönelmiştir.

Bu köhne zihniyetten en çok acı çeken şüphesiz ki Türkiyemizin doğu bölgeleri halkıdır. Uzun seneler «Yasak Bölge» şimdi ise resmi dilde ifade edilen «Mahrumiyet Bölgesi» ve yarı feodal sömürge durumuyla doğu, Türkiye'nin yüz karasıdır. Ve bu yüz karalığının en büyük payı doğulu parlâmenterlere (Mebus ve senatörlere) aittir. Ekonomik dengesizliği ve sosyal adaletsizliği giderici tedbirler alınacağı yerde hapisane, karakol ve komando denilen Osmanlı tipi acemi oğlanlarla bölge halkı tedirgin edilmekte, hisleriyle oynanmakta, vatandaşlık ve toplumsal haklardan yok

Sonu arkada

AYBAR'IN KONUŞMASI

«İnsan Hakları Evrensel Bildirisi» nin, kabulünün 20. yıldönümünde, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Millet Meclisinde bir konuşma yaparak, bu bildiride yazılan güzel şeylerin, ne yazık ki lâfta kaldığını belirtmiş ve Türkiye'nin durumundan da bahsederek şöyle demiştir:

«Anayasamızın 12. maddesi, «Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz» der. Durum gerçekten böyle midir? Hükümet kapısında bir işçi, bir köylü ile servet sahibi, mevki sahibi bir vatandaşımız aynı muameleyi görür mü? Konuştukları dilden dolayı doğulu vatandaşlarımıza baskı yok mudur? Alevi mezhebinden olan vatandaşlarımıza eşit muamele yapılmakta mıdır? Diyanet İşleri teşkilâtında Alevi vatandaşlarımız temsil edilmekte midir?»

Alevilerin Çilesi

Herkes de bilir ve kabul etmek zorundadır ki, Alevilerin, bin yılı aşan bir zamandan beri süregelen bir çilesi vardır. Aleviler tarih boyunca hor görülmüşler, ezilmişler, katledilmişler, yerlerinden, yurtlarından edilmişlerdir.

Anadolu, uzun yıllar, Osmanlılarla İran Şahları arasında bir yarış alanı olmuştur. Her iki taraf da nüfuz sahasını genişletmek isterken arada yoksul Anadolu halkı ezilmiştir. Şah İsmail, Anadoluya kendi adamlarını ve ordusunu sokmuş; Yavuz da Şah İsmail'e karşı yürürken, tüyleri kıpırdamadan, on binlerce günahsız Aleviyi kılıçtan geçirmiş, dağlara sürmüştür.

Daha sonraları da siyaset adamları, halk arasında alevi-sünni farkını gütmüş, teşvik etmişlerdir. Doğu Anadolu'da alevi halk, bir baskıya, zulme karşı çıktığında üzerine Sünni halk saldırtılmış, Sünni halk bir hadise çıkardığında, üzerine Alevi halk saldırtılmıştır.

Din adamlığı ile ilgisi olmayan bir kısım yobazlar, «Alevinin kestiği yenmez, alevinin katli helâldir» gibi fetvalar verirken, bunu karşılık, Alevileri de Sünni halkın tümüne karşı kışkırtanlar olmuştur. Sünnilerin tümüne «Yezit!» deyip çıkmışlardır işin içinden.

Oysa Alevilik ve Sünnilik, Müslümanlık için de, tarihi şartların, olayların doğurduğu inanç biçimleridir. «Yezit» in 1300 yıl önce işlediği cinayetin suçu, bugünkü milyonlarca günahsız insana yüklenemez. Yine Alevilere yapılan hücumlar da ahlâksızlığın ta kendisidir. Böyle insanlar halkı böldükleri, birbirine düşman ettikleri için Müslüman bile olamazlar.

Sonu arkada

Büyük Yalan

Geçenlerde Hürriyet gazetesinin yayınladığı kocaman bir yalan haber üzerine TİP ve Doçent Burhan Çahit Ünal bildiri yayınlıyarak gerçeği kamuoyuna duyurdular. Yalanı zevkle yazanlar doğruyu duyunca ağızlarını kitleyip sustular. İşin doğrusu şöyleydi :

B. Cahit Ünal, İtalyadayken, İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisinin kongresine davet edilmiş. O da misafir olarak gidip bu sosyalist işçi partisinin kongresine, Türkiye İşçi Partisi adına katılmış. Bütün hikâye bu. Ama Hürriyet gazetesi, hani şu günde bir milyon satıp da hep, şu şunu öldürdü, bu bunu öldürdü, şu şunu kaçırdı diyen gazete var ya, işte o Hürriyet gazetesi bu habere türlü yalanlar katıp yayınladı. Kimden aferin almak istediği belli.

Ama Hürriyet büyük gazetedir; yalanı küçük olacak değil ya.

Tunceli Yollarını Gören Var mı?

Tunceli yollarını şu kış boyunca ve bu bahar vakti gören var mı? Bu yolların hali felâket. Hani mandayı soksan boğulur. Hiç soran var mı? Hani nerde o politikacılar, mebus efendiler, senatörler? Selâm ve fotoğraf göndereceklerine kış zamanı zahmet edip de bu yolları bir görselerdi.

Yaz zamanı Reisicumhur ve Başbakan gelende, yolların durumu iyiydi. Birkaç gün çalışıp düzeltmişlerdi. Kuzum, Başbakan o yoldan on yılda bir geçer. O yol başbakana değil, halka lâzım. Bir de bu halk için yollara bakın bir az. Hem noldu başbakana okadar alkış? Henüz başbakandan birşey «koparılmış» değil. Bu gidişle pek koparılacağa da benzemiyor. Doğrusu yazık olacak o kadar şakşağa.

Şu koca Tunceli ilinde nazar için bile bir fabrika yok. Bırak fabrikayı, doğru dürüst bir atölye yok. Barı yollarımız iyi olaydı. İsteyen rahat göç ederdi hiç değilse!

Param Yoğ Param!

İstanbul'un ortasında koprador
Araba, han, apartuman ve motor
Yetiş halimize ölmeden toğtor
Dermanım somundur, param yoğ param!

Çukurova pamuğunda çalıştım
Aç karına yatmalara alıştım
Daha yirmisinde kırka varmıştım
Dermanım somundur, param yoğ param!

Hammal idim hanımlara beylere
Taşır idim sebze, yağ, bal evlere
Emeğim çoğ, ya gelirim nerede?
Dermanım somundur, param yoğ param!

Zevk sefaya harcar nice milyonu
Pırlanta yüzüğü, kadife donu
Budur bana kopradorun oyunu
Dermanım somundur, param yoğ param!

Ben işçiyem, vala dertlerim çoğtur
Kopradorda dersen din iman yoğtur
Aldırma zalimin sonu da poğtur
Dermanım somundur, param yoğ param!

Uykular bitmiyor, Gümmani n'apsın
Yoksa kim bırakır koprador ş'apsın
Yakala herifi bırakma kaçsın
Dermanım somundur, param yoğ param!

Aşık GÜMMANİ

Alevilerin Çilesi

1 nci sayfadan

Bugün doğuda öyle aşiretler vardır ki yarısı Alevi, yarısı Sünnidir. Bu da halkın, mezhebi ne olursa olsun, kardeş olduğunu gösterir.

Alevi-Sünni çatışmasında en çok acı çekenler Aleviler olmuştur. Bugün de öyledir. Keban'da, Muğla'da, Malatya'da çıkan olaylarda Aleviler tedirgin olmuşlar, acı çekmişlerdir. Bugün, hâlâ Erzincan'ın bir köyünde, bir ahlâksız vaiz çıkıp da «Aleviler dinsizdir, onlarla merhaba etmeyin» diye bağırmaktadır.

Son günlerde Tunceli'de yeni bir olay olmuştur. Peri Ortaokulunda Alevi-Sünni çocuklar kavga etmişlerdir. Köylülerden aldığımız haberlere göre, Peri'nin içindeki bazı şahıslar, halkı birbirine karşı kışkırtmaktadırlar. Bilhassa Kızılkale, Mastan gibi Alevi köylerinden gelen öğrencilere baskı yapılmış, bunlar kasabaya sokulmamış, bazı kışkırtıcılar yüzünden, kendileri ne tuz, gaz gibi maddeler bile verilmemiştir. Bu çok çirkin bir harekettir ve sahiplerine ancak zarar getirir.

Bizim bu ortaokulda okuyan alevi ve sünni bütün çocuklara diyeceğimiz şudur : Mezhep kavgası yapmak kendilerine yakışmaz. Kardeşçe birleşmeli ve yoksul halkımızın kurtuluşu için bilgilerini artırmalıdırlar. Alevilere düşman gözüyle bakan bazı nifakçılara, kötü niyetlilere ise diyeceğimiz şu ki akıllarını başlarına toplasınlar. O günler artık geçmiştir. İster Alevi, ister Sünni olsun, aklı başında, namuslu herkes böyle adamlara karşı çıkmak zorundadır.

Bütün bu olaylar, Adalet Partisi iktidarının dini siyasete alet eden icraatından doğmaktadır. AP oy almak için, yobazların sırtını okşadıkça böyle olayların ardı da kesilmiyecektir.

EZİLENLER

AP "Zor Kanunu,, Getiriyor

Böylece "Açım deme hürriyeti,, de sona erecek

Adalet Partisi hükümeti, Türkiye'de mevcut ceza kanunlarını, 141 ve 142 yi, bunca siyasi hapisliği az bulmuş; yeni bir kanun getiriyor. Böylece «hık» diyenin başına vurdun mu, tamam olacak. Memleket güllük gülistanlık, sen sağ ben selâmet.

Bu kanun tasarısının adına da «Anayasa nizamını koruma tasarısı» adını vermişler. Güya AP liler Anayasayı koruyacakmış. Hani şu, «Hayır demekte hayır vardır» dedikleri Anayasayı... Hani şu, kendisine çok bozulduklari ve ikide bir, «değiştireceğiz» dedikleri Anayasayı ve onun nizamını..

Aslında AP nin Anayasadan anladığı da başka. Onlara göre Anayasa demek, «DOKUNMA AĞANIN KEYFİNE!» demek. Onlar Anayasadan, şu içinde yaşadığımız devranı anlıyorlar. Hani kiminin kürk beğenmediği, kiminin de kıçına don bulamadığı şu düzen. Bu böyle sürsün, Anayasa nizamı budur, diyorlar.

Hani Süleyman beyin doğu gezisinde, Batman'da bir vatandaş, «Açız, açız!» diye bağırmıştı ya. Süleyman Bey de demişti ki «Baksana ne kadar hürsün! Bir başbakana açım diye seslenebiliyorsun. CHP zamanında bu var mıydı?»

İşte dostlar, Süleyman Bey herhalde pişman olmuş, şimdi çıkaracağı zor kanunuyla bu eşi bulunmaz hürriyeti (!) de elimizden alacak. Artık «açız» da diyemiyeceğiz. Adam sende, o hürriyetin de al gitsin, onun ne günahı var!

Neden biliyor musunuz «Açız» deyince beylerin keyfi kaçıyor? Onlar tıkınırken duvar diplerinden böyle sesler duymak manzarayı bozuyor. Hem, açların ayak sesleri biraz ürkütücü olmaya başladı artık...

Bir de, AP liler, getirecekleri zor kanunu haklı göstermek için, «CHP zamanında da böyle bir tasarı hazırlanmıştı, çıkarmaya vakit kalmadan CHP düştü» diyorlar. Doğrudur. Zaten bu işler sizinle CHP arasında dönüyor. Al gülüm, ver gülüm, birbirinize devir teslim yapıp duruyorsunuz. Siz de bu tasarıyı çıkaramadan düşersiniz inşallah!

Hem de CHP zamanında buna benzer tasarıyı hazırlıyan, bugün «tevil yollu ikrar» etmesine rağmen, Sırrı Atalay'dı. Adliye Bakanı Sırrı Atalay.. Kars Mebusu Sırrı Atalay.

Doğulular, bunu herhalde unutamadınız. 141 ve 142 yi hararetle savunan ve az bulan bu adamı!.

Kemal BURKAY

Doğulu Mebuslar ikaz edildi

1 nci sayfadan

sun bırakılmaktadır. ..... Doğuda yıllar yılı küstahca yürütülen insanlık dışı asimilasyan (eritme, emme) ve jenoside (halkın toptan yokedilmesi suçu) seyirci kalınmıştır. Yapılan beş yıllık plânlar ve bütün icraatlar doğuya olumlu birşey vermemiştir. Bütün bu tasarrufl‌ar doğulu parlâmenterlerin (mebusların) da sorumsuzca verilen kabul oyları ve katılmalarıyla sağlanmıştır.

Anadolu'da var olan çeşitli kültürler, bu kanun tasarısı ile (AP nin çıkarmak istediği) inkâr edilmek isteniyor.»

Gençler mektuplarında, bu kanun çıktığı takdirde artık doğunun geri kaldığını söylemenin bile suç sayılacağını, mahalli kültür çalışmalarının imkânsız hale geleceğini belirttikten sonra doğulu mebuslara şöyle sesleniyorlar :

«Bilinen bu acı gerçekler karşısında kişisel çıkarlarınızı hesaba katıp susmayı tercih ettiğiniz takdirde halkı temsil edemiyeceğinizi, parlâmentoda kalmanızın gereksiz ve anlamsız olacağını, tek çıkar yolun istifa olabileceğini unutmayınız. Bu görevinizi yapmadığınız takdirde tarih ve insanlık önünde sorumluluktan kurtulamıyacak, yalnız yaptıklarınızın değil, yapmadıklarınızın da hesabı, sizi parlâmentoya gönderen halk tarafından sorulacaktır.»